

Zingen van psalmen van Oost/Oussoren

De psalm bestaat uit 4 delen die in de volgorde worden gezongen:

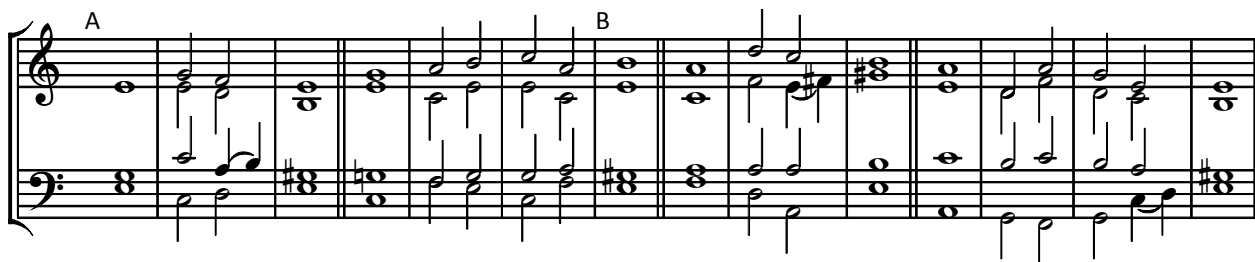
- initium (koor)
- couplet in meerstemmige zetting (koor, ev. met gemeente)
- chant van de onberijmde tekst (koor A en koor B)
- couplet in meerstemmige zetting (koor en gemeente)

Het **Initium** wordt door het koor a capella gezongen na een korte intonatie door het orgel.

De **coupletten** zingt het koor meerstemmig met orgelbegeleiding, het laatste couplet zingt de gemeente mee. De cantus firmus (de eigenlijke melodie) moet uitkomen en de zetting moet vloeiend en legato worden gezongen.

De **chant** bestaat uit een A-deel en een B-deel. Koor A zingt A, koor B zingt B. Let op: de eerste twee verzen zingen A en B allebei, dus we splitsen pas in A-koor en B-koor na één keer met zijn allen een A en een B-deel te hebben gezongen.

Bij het zingen volgen we het ritme van de tekst zoals die normaal zou worden gesproken. De lengte van de noten in het notenbeeld spelen geen rol. We zingen een heel aantal lettergrepen op één noot in gewoon spreekritme. De toonswisselingen staan aangegeven met streepjes in de tekst, zodanig dat de streepjes in de tekst overeenkomen met de 'maatstrepen' in de muziek. Als er in een maat twee noten staan zing je alle woorden op de eerste noot en alleen de laatste lettergreep op de laatste noot. Een chant ziet er b.v. zo uit (ps. 31):

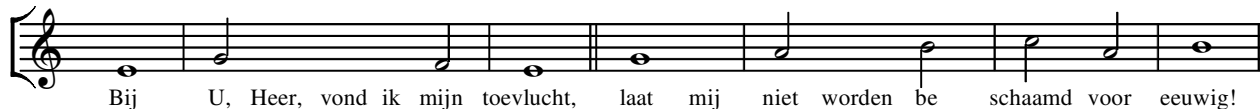
(A tutti) 2. Bij U, Heer, vond ik mijn toevlucht,
laat mij niet worden beschaamd voor eeuwig!

(B tutti) 3. U bent oprecht, doe mij ontkomen!
neig tot mij uw oor, kom haastig, red mij uit!

(A koorA) Wees voor mij een veste rots vast,
een huis als een bastion om mij te bevrijden!

(B koor B) 4. Want mijn steenrots en mijn bastion zijt Gij,
omwille van uw naam,
wil mij geleiden, voer mij voort!

vers 2 voor de sopraan wordt dan als volgt gezongen:

Als er twee kwarten in de muziek staan worden die beide gezongen op de ene lettergreep die de rest van het koor zingt. Bijvoorbeeld de tenor van vers 2:

Als er in een maat twee noten staan, en er maar één lettergreep in de tekst staat maken we een melisme op die lettergreep (hieronder het woordje 'in'):

Soms staat er na een B-couplet een **b** voor het volgende couplet. Dat betekent dat dat couplet een B-melodie heeft, dus dat er een extra B-couplet wordt gezongen. Zo'n extra B-couplet zingen we altijd met koor A en B samen. Voorbeeld uit ps 31:

- (A) 17. Laat lichten uw ge^laat over uw ^ldienaar,
breng ^lredding, Gij ^lzijt mijn ^lvriend!
- (B) 18. Heer, maak mij niet te schande, ^lU toch riep ik ^laan,
schande treffe ^lbooswichten, dat ze verstommen ^lin de ^lhel!
- (extra B) **b** 19. Dat zwijgen de lippen vol leugen,
Het verwaten ^lwoord tegen wie ^lrecht staat,
zo hoog^lmoedig, ^lzo vol ^lspot.

In langere psalmen maken we wel eens variaties als:

- alleen de vrouwen (eigen partijen)
- alleen de mannen (eigen partijen)
- allemaal de sopraanpartij éénstemmig

Aan het einde van de psalm zingen we altijd doxologie. Die gaat op dezelfde melodie als de rest van de psalm en heeft de volgende tekst:

Glorie aan de Vader ^len de ^lZoon
en de ^ladem ^lvan de ^lGeest,
als in den beginne, zo nu ^len al ^ltijd
tot in Gods ^lKoninkrijk. ^lA - ^lmen.